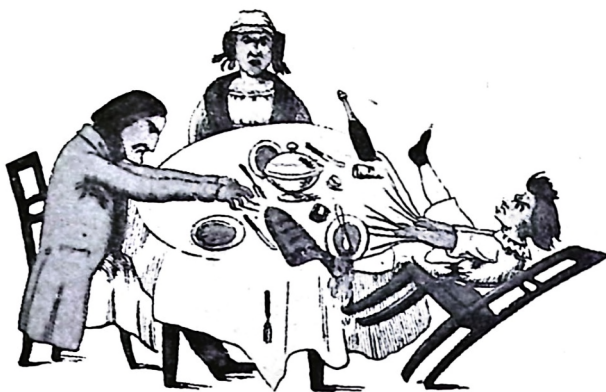

Pige- spejderne

MÅNEDENS VERS

er taget fra

„Den store Bastian“

At sidde ordentlig idag!“
Saa Faderen alvorlig bad,
Da Hans igen urolig sad
og rokkede hvert Øjeblik, —
Thi det var Drengens slemme Skik.
Hans Moder havde ordnet alt.
Ske, Kniv og Gaffel, Brød og Salt;
Men Hans om Bordskik brød sig ikke
Blev ved at rokke og at vrikke,
Skøndt det ham ofte nok var sagt:
„For Guds Skyld, Hans, tag dig i Agt!“

Kære spejdere! I jeres bittetids første bog, „Den store Bastian“ eller „Vær lydig“ står disse vers, som I alle kan udenad, og som bedre, end det kan siges i en lille artikel, fortæller, hvorfor spejderlovens § 7 hedder: En spejder er lydig. De gamle har en erfaring, som kan give dem lov til at byde, og de unge gør klogt i at lyde dem.

Venlig hilsen

Josefine

ØNSKESTILLING

Til at bo på JÆGERGÅRDEN ved Snekkersten søges en aktiv eller forhenværende pigespejderfører, der med interesse vil varetage det daglige opsyn med huset og vise dets gæster til rette.

Ansøgeren må have kendskab til og interesse for havebrug, gartneri, landvæsen eller lignende, idet hun skal føre tilsyn med den 7 tdr. land store grund. Den er for tiden udlagt med hindbær- og blomsteravl for øje, men skal for en stor del efterhånden inddrages til lejrpladser.

Det er ønskeligt, at den, der reflekterer på denne stilling, kan undervise i en eller flere grene indenfor spejdersporten, og at hun har lyst til at virke som medinstruktør i korpset, f. eks. i nogle af de træninger, der vil blive afholdt på Jægergården.

Ansøgninger med fyldestgørende oplysninger bedes sendt inden den 20. november til

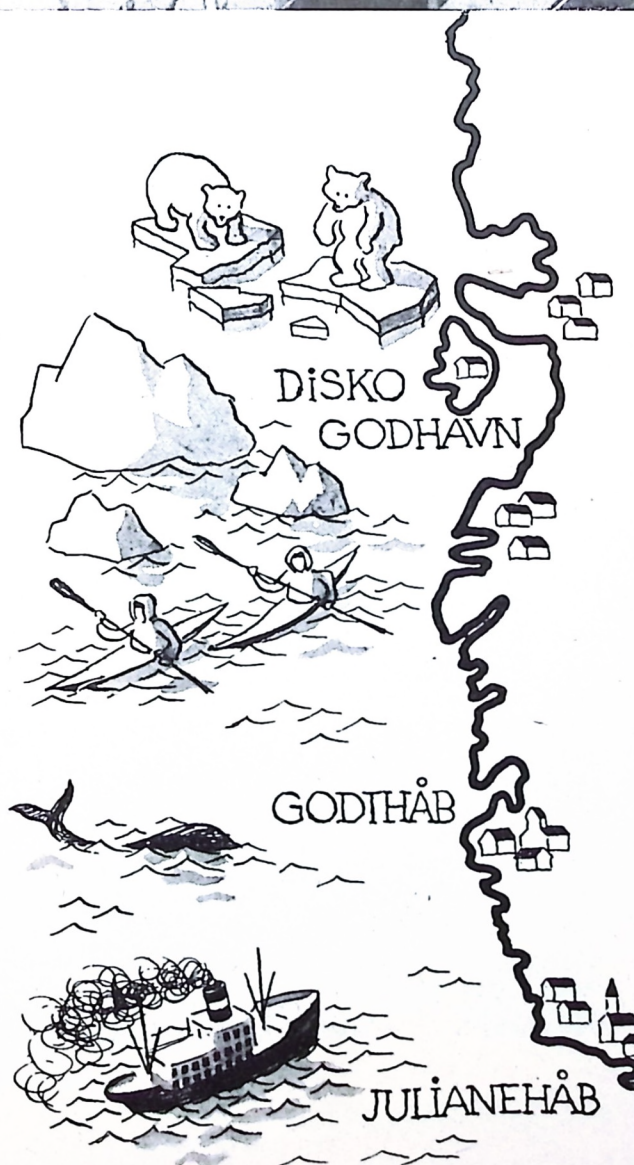
spejderchefen, Læssøegade 199, Odense

Ja, Born, tilsidst saa gik det galt!
Ej hører Hans, hvad der blev talt:
Men vipper, gynger — Au! hvad sker?
(Paa Billedet du selv det ser.)
Hans Stol fik baglæns Overvægt:
Forgæves skreg den lille Knægt.
Og da han mærker, at det kniber,
I Angsten han i Dugen griber, —
Terrin, Tallerkner, Flasker gled
Nu klirrende med Dugen ned.
I tusind Stykker sloges alt;
Guds Gaver ned paa Gulvet faldt.

Men hvor mon Hans er bleven af,
Nu vil der sagtens vanke Straf.
Der ligger han af Dugen gemt,
Sit Hoved slog han meget slemt
Paa Gulvet mellem Glas og Skaar.
Ak! ingen Middagsmad han faar.
Thi spildt var Suppen, sandet Stegen.
Se! det blev Enden da paa Legen,
Fordi han ikke stille sad;
Forældrene fik ingen Mad,
Og Hans, som Kage skulde have,
Han maa gaa tilsengs med sulten Mave.

Så er Ingse i Grønland!
 Mange kammerater ønskede
 hende: lykke på rejsen!
 Vi kan ikke nå at få breve,
 men måske vender hun
 hjem i slutningen af no-
 vember - og hvad har
 hun så ikke at fortælle -

- jeg er næsten ikke bange
 for isbjørne.

Alle I mange, der går og drømmer om væbnersnoren til Sct. Georgsdag — her skal I få en håndsrekning — tag imod den og hæng så selv i.

I vinterens løb skal I hver måned få lidt hjælp til de duelighedstegn, der kræves, nemlig kok, stifinder, oplyser, og af de frie fra de 3 grupper har jeg valgt at sige lidt om vejriagttager, ordonnens, pioner, husflid og litteratur; hvis dette har din interesse, så er det bare om at tage fat og se at få et duelighedstegn til side hver måned.

Vi begynder med at arbejde med kok, mens vi endnu kan være ude.

Kok. Kogested af forhåndenværende materiale: der er mange måder at bygge et kogested på, og der er sandelig uanede muligheder for „forhåndenværende“ materiale. Har man alt, hvad man kan ønske sig, bygger man sikkert et gammelmandsildsted; I ser her, hvordan man med ret tykke træstykker bygger „et stort pagodebål“ — ca. 75 cm i kvadrat og ca. 65 cm højt, og foroven lægges træstykkerne tæt, så de danner et bord; her ovenpå et lag af grangrene for at tætte og så mursten eller andre flade sten klinet sammen med cement eller ler. Til sidst en rende af mursten eller en trestensild til gryderne.

Har man to tykke kævler, kan man lave en jægerild, og har man en god rist, graver man en rende til den; har man nogle gode store pløkke, laver man hurtigt og nemt et transportabelt ildsted, og har man slet ingen „forsyninger“, må man klare sig med, hvad man næsten altid kan finde ude i naturen (og I skal se, det er nok det, der menes med „forhåndenværende“!), sten til en rende eller trestensild.

Glem så ikke at tage i betragtning, hvilken brug I vil gøre af det ildsted, I laver. I skrammelbunken på en gård kan man være heldig at finde mange gode ting, som vi kan bruge med lidt fantasi: et gammelt kakkelovnsrør eller drænrør til skorsten, tyk jerptråd til kogerenden — mur-

Løsningen på rebusen i august-september-bladet var:

Selvom det stormer, sner eller regner,
maser vi fremad og går, til vi seigner.

Blandt de mange rigtige løsninger har bladtrolden udtrukket 3 heldige vindere:

1. Gerda Olsen, Chr. X's Allé 113, Lyngby.
2. Jytte Jensen, Folehaven 92¹, Valby.
3. Lis Jensen, Olufsbakke 38, Viborg.

Bibs, som på grund af sit arbejde har måttet sige spejderlivet farvel for en stund, sender os følgende vers:

Farvel...

Du kære, gamle uniform,
nu er afskedsstunden nær,
engang tog du mit hjerte med storm,
og siden har jeg haft dig kær.
Der gemte sig noget bag den kække dragt,
et muntert sind fra en eventyrfærd
med forunderlig, dragende magt.

Du kære, trofaste kammerat,
du var med, når det gjaldt; du holdt trit!
på sporing og løb i skov og krat
har vi leget, jublet og stridt.
Er du kun for andre en simpel stump toj,
solbleget, gammel og slidt,
er din pris hos mig så usigelig høj!

Så farvel da, du dejlige spejdertid,
du gav mig så usigelig meget,
nu drager jeg ud i livets strid
for at finde mig selv og mit eget.
En stille vemod og smerte
ved tanken om alt det, der nu er forbi,
— men med inderlig tak i mit hjerte!

Bibs.

Når vi i patruljen læser om de good-turns, der fortælles om fra de andre skandinaviske lande, så siger vi altid to ting: det ene er, at vi ikke kan forstå, de bryder sig om at fortælle om deres gode gerninger, det andet er, at sådan noget ville vi selv også gerne lave, men hvordan skal vi få tid! Vi er så glade selv for vores patrulje, men vi synes, det er så forfærdelig svært at få lov bare at være en patrulje, fordi der altid skal ske så meget i troppen. Det kan naturligvis være sjovt på en måde, men på den anden er det svært at skabe sit eget, når der altid er noget med bazarer, der skal forberedes, eller konkurrencer, man skal være med i. Vi går alle i statsskolens mellemkole, og vi synes, vi har meget at gøre hjemme, men når vi siger det til de gamle i troppen, siger de bare, at man kan nå, hvad man vil. Det kan vi ikke, og derfor har vi altid lidt dårlig samvittighed. Men helst ville vi leve i fred i patruljen, og så fik vi måske også tid til sådan et hjælpearbejde, som man altså kan nå i andre lande.

Hvad mener andre patruljer om dette?

Høgepatruljen, København.

Er der interesse for nye patruljeførere, 1. kl. spejdere og riddere? Jeg får så få bidrag af denne art, at jeg har lyst til helt at udelade dem!

Red.

sten, som er meget anvendelige — her er det bare med at lade fantasien råde.

En selvbygget ovn kræves der også til kokkemærket; den kan laves på utallige måder, som alverdens spejderbøger giver forklaring på; her er anvisning på een af de mest kendte — af de utallige. En stor kiksåse anbringes, som billedet viser, over en almindelig ret kort kogerende; dåsen sættes lige, hvor vindfanget begynder, og bag dåsen og ovenover den dækkes helt til med græstørv, dog sådan, at der er plads til flammer

og røg op langs bagsiden samt et lille røghul. Låget bruges som plade, og et ekstra låg fæstes med 2 hængsler af ståltråd til dåsen som ovndør. Der skal fyres godt, før ovnen er varm nok, og undervarmen reguleres ved at stikke en emaillet tallerken ind under pladen eller ved at fylde jord ind i dette hulrum.

Glem så endelig ikke at invitere gæster til eftermiddagskaffen, når I har bagt nogle gode kager.

Løyer

Hvad kan vi lave ud af uniformen, når vi skal klæde os ud?

Den store spejderhat bliver en ridderhat, krammet op i den ene side, forsynet med en pragtfuld strudsfejer, klippet ud af karton, crepepapir eller en avis. Skal den være en napoleonshat, smækkes den op på tre sider. Pullen kan også skubbes ned i sig selv og gores ganske flad, så har du en udmærket flad hat til en toreador. Med alle slags pynt og rosetter af papir i kanten og i båndet er den naturligvis en damehat.

vinkler og blive til en kasket, når den sættes på tværs, og den ene klap slås ned. Men en fin kasket kan også nemt laves af en flad tallerken og en kilos konservesdåse ovenpå, og det hele draperes med et viskestykke, et tørklæde eller et stykke crepepapir.

For slet ikke at tale om *tørklædet*, som nu har så ualmindelig mange muligheder, hvad der også er skrevet en sang om: Et tørklæde kan bruges til mange ting ... Se nu her: en nissehue, en bondekone, en zigeunerske, Marie Stuart, en turban —

Uniformen uden tørklæde og snor illuderer jo nu nemt som dragt for en soldat, en lotte, en stewardesse, en cowboy. Er man gendarm, låner man et ekstra bælte, som man har op over skulderen som bandoler, og så bruger man tallerken-dåsekasketten som beskrevet ovenfor.

En cowboy får pragtfulde manchetter klippet ud af kulørte blade, et etui til fotografiapparatet er skam et udmærket pistolhylster, redningsreb har man jo altid ved hånden. Og er uniformen ikke broget nok, er en kulørt pyjamasjakke altid god.

Lejrhuken kan jo sættes på alle leder og i alle

En lille vovse af den slags, der sidder i vinduet og går på gaden, fremstiller en sorthåret lille spejder eller blåmejse nemt, stop uniformen op i bukserne, tag lange strømper på arme og ben, stryg håret op i en top på hovedet og pynt lidt på vovsen med manchetter, hale og ører af krøluld.

Hvad kan der ikke blive ud af gummistøvler med manchetter!

Hvilke drager kan der ikke laves af soveposer, der er grønne!

Ja, hvad kan der ikke laves af ingenting, og hvad man har for hånden i uniformen alene!

DE SORTE KATTE

For et halvt hundrede år siden var der et sted i De forenede Stater en hyggelig lille by, sådan da! For den var en fabriksby, hvor manden gik på arbejde i fabrikken, og konen også gik på arbejde, enten på fabrikken eller andet sted i byen, mens deres børn gik for lud og koldt vand, og det skal jo nok give et godt resultat.

Drengene sluttede sig sammen i bander, der lavede alle slags utyskestreger, og så måtte de da have et samlingssted, hvor de kunne lægge deres skumle slagplaner; en af drengebanderne havde udset sig en stor byggegrund med alt det, et drengehjerte kunne ønske sig, for der var et lille vandløb på grunden og en stor gruppe træer, næsten en hel lille lund — og vé de voksne mennesker, der dristede sig til at komme i nærheden af denne helligdom, de gjorde det som regel bare en eneste gang! Det mildeste var, at de blev pebet ud med hylen og frække tilråb.

Men en dag måtte drengene ud af deres paradys, den meget velhavende mr. Moale købte nemlig byggegrunden for at indrette sig en villa med have her, og det tog drengene som den frækkeste krigserklæring, de nogen sinde havde oplevet; det skulle koste mr. Moale dyrt, at han vovede sig til at ville have den grund for sig selv!!

De vedtager, at de vil gøre livet så surt for mr. Moale, at han foretrækker at forsvinde fra krigsskuepladsen, de ødelægger alle hans nyplantninger, river dem op med rode om natten, de sviner hans nyopførte huse til, og mr. Moale er både fortvivlet og rasende, han går til drengenes forældre for at klage og få dem til at sætte en stopper for skurkestregerne, men opdager til sin forfærdelse, at forældrene, ja, hvor er de? Jo, i arbejdstiden på deres arbejdspladser, i fritiden er faderen oftest at finde på en eller anden beværtning, mens moderen hjemme måske arbejder som en gal for at holde hjemmet oppe.

Så går han til skolen, men hvad kunne den andet end påtale det over for drengene, alvorligt og indtrængende, hvorpå drengene grinende fortsætter, hvor de slap sidste nat.

Politiet kan det ikke nytte at gå til, hvad kan en enkelt betjent stille op? Han har rigeligt nok at bestille med

andre ting, så må mr. Moale selv prøve at gøre noget virkningsfuldt, og han lader rejse en meget høj mur om hele ejendommen, den var dyr, men dejlig, og allerede samme nat, den var færdig, kravler drengene over den og viser, at de stadig er til og fulde af virkelyst, roserne rives op, jordbærbedene trampes ned, og kaninungerne stjæles. Mr. Moale var ikke så lidt trist til mode næste morgen, kampen så jo ud til at være ganske håbløs.

Da kommer han i tanker om, at han har en ven, som har skrevet en hel del om, hvordan man skulle behandle børn, så de blev til ordentlige mennesker, og han skriver til manden, som for resten hed Seaton, om han ikke vil komme ud til ham.

Mr. Seaton kom, så og mente, at dette her, det var lige akkurat det, man kunne have ventet sig, når forældrene lader deres børn vokse op som hjemløse katte, der altid må være på rov for ikke at sulte ihjel. Og hvad kan det ikke blive til, hvis disse børn uden videre får lov at vokse op på den måde? Han fortalte mr. Moale, at han havde i nogle år gået og regnet ud på et opdragelsessystem, som han mente var ganske storartet, men han havde bare aldrig fået lejlighed til at prøve det i praksis.

Mr. Moale giver ham frie hænder, stiller mandskab og penge til hans rådighed, og så sker der noget mærkværdigt!

I den lille lund bliver der indrettet en indianerlejr efter alle kunstens regler og med fuldt udstyr af æsler, får, geder, værktøj, buer og pile, kort sagt alt, hvad hjertet kunne begære, når man var en rigtig indianer.

Derefter sendes der indbydelse til tolv drenge om at komme og leve som ægte indianere, og mr. Seaton havde

(Fortsættes side 139)

*Patruljen vil
gerne vide noget
om deres egen
by.
Hvor finder
de det?*

Det kan tit være vanskeligt for en patruljefører at vide besked med alt det, hun gerne vil lære videre til sin patrulje.

Men du behøver slet ikke kunne alting udenad, der findes bøger om alt det, du ikke ved!

Har du prøvet at gå på skole- eller børnebiblioteket for at få bøger om de „spejderemner“, I har brug for at arbejde med i patruljen?

Jeg skal prøve at fortælle jer, hvordan I kan finde de oplysninger, I søger, og de bøger, I har brug for.

Når I til 2. kl. prøven har brug for at slå op i en køreplan og en vejviser, skulle I spørge børnebibliotekaren, om hun ikke har nogle spørgsmål, I kan besvare. Det giver en god øvelse at slå op i de praktiske håndbøger. Bliver I rigtig dygtige, kan I øve jer til duellighedstegnene samtidig.

Jeres patrulje vil sikkert vide grundig besked om byen og egnen og de seværdigheder, der findes i nærheden. I Trap: „Kongeriget Danmark“ findes udførlig beskrivelse af alle Danmarks egne og byer. Den er så stor og tung, at den ikke er til at tage med hjem, men så kan I sidde på læsesalen og studere den. I finder den i faggruppe 46. Børnebibliotekaren vil gerne vise jer tilrette med at finde fagbøgerne. De står stillet op i nummerorden efter det fag, bøgerne handler om.

På ethvert bibliotek findes et kartotek, som I gerne må slå op i. Som regel er det ordnet i alfabetisk orden og indeholder oplysninger om alle de bøger, der står på hylderne. I kan slå op efter titlen på den bog, I vil have, hvis I kun ved, hvad bogen hedder. Hvis I kender forfatterens navn, kan I slå op på det og finde de bøger, I vil læse. Er der et bestemt emne, I vil læse om, så slå op

Kan patruljeføreren i sit arbejde drage nytte af SKOLE- ELLER BØRNEBIBLIOTEKET

på ordet, og I vil finde alle de bøger, der handler om det emne. Står der et nummer i marginen på kortet, skal I søge bogen i faglitteraturen under det nummer.

Lad os se på faggrupperne

Lad os se lidt på, hvad vi kan finde i de forskellige faggrupper. 46 har jeg allerede nævnt, det var dér, bøger om jeres hjemegn stod. Skal I have et kort at tilrettelægge en tur efter, må I hen til gruppe 40, hvor I også kan finde bøger om fremmede lande. I 50 står alle bøger om naturen. Bøger om stjerner, geologi, matematik og fysik m. m. I 57 finder I bøger om blomster med mange fine billeder. I 58 er der bøger om alle dyr i mark og skov. Vil I særligt studere fuglelivet, står bøgerne om fugle i 58.8. Der er mange vejledninger til at lære fuglene at kende.

Er der en fotograf i patruljen, må hun have bøger fra gruppe 75, så hun kan blive endnu dygtigere til at tage gode billeder.

I gruppe 61 kan I finde alt om nødhjælp, forbindelser, barnepleje og sygepleje. 64 er den gruppe, hvor de „kvindelige“ bøger findes. Her

finder I alt om husvæsen, håndarbejde, kagebøger o. s. v. Husflidsopskrifter og idéer finder I dog i 68.

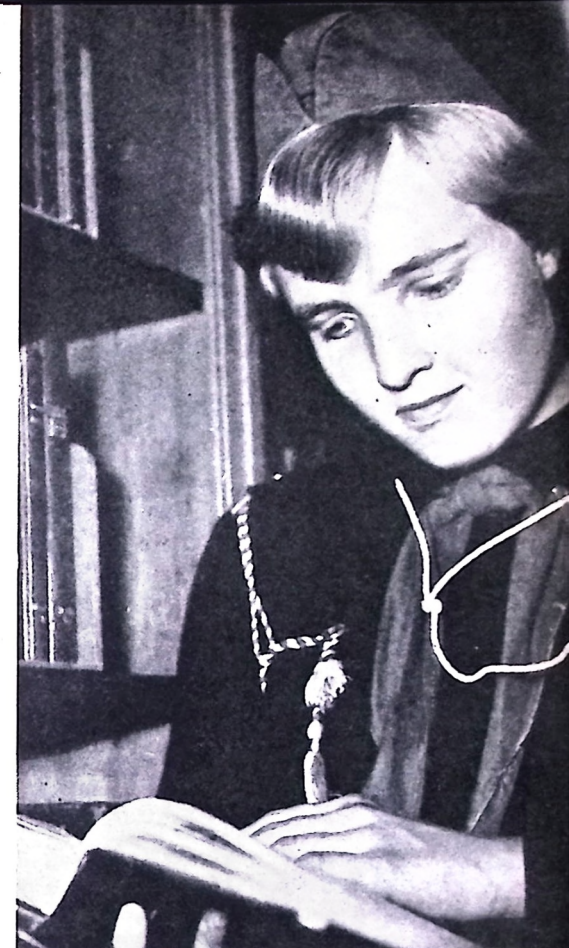
Der findes også spejderbøger

Spejderbøger, bøger om orientering, patruljens arbejde i naturen og i lejr, legebøger og bøger om de forskellige sportsgrene, lejrspil f. eks. findes i 79. I fritids- og hobbybøgerne kan I finde mange idéer til gaver og basarer.

I har sikkert hvert år søgt efter komedier og sketches. Af de sidstnævnte findes ikke mange på dansk, men der findes en del børnekomedier, som I udmærket selv kan opføre. Se i gruppe 77.

Har patruljen en penfriend, må I søge gruppe 83 og 84, hvor bøgerne på engelsk og tysk står, franske bøger står i 82. Det er en god øvelse at prøve at læse en engelsk bog — selv en med mange billeder og kun lidt tekst. Leksikon står i gruppe 89.

En bog om Baden-Powell må I vel også have fat i. Der står flere i 99, hvor der står mange andre bøger om berømte mænd og kvinder, hvis liv det er værd at stifte bekendtskab med.

*Det er
vanskeligt at
skulle vide
besked om alt.*

Skønlitteraturen

Det var de vigtigste grupper i faglitteraturen. Vil I have en drengebog eller en pigebog, må I til *skønlitteraturen*. Alle bøgerne er stillet op her efter forfatterens efternavn i alfabetisk orden, så det er nemt at finde hen til sin yndlingsforfatter. Er det Estrid Ott eller Chr. Westergaard eller Lisa Tetzner? Eller skal det være en bog om spejdere? Der findes jo „Annesofie Hermanns glade spejderbøger“, „Astrid Hald Frederiksens Sysserbøger“, „Elly Reiner Petersens Trekanten“ og „Cederblads: Vi er børn af sol og sommer“ foruden en hel del om drengespejdere.

Tro nu ikke, at jeg vil have, I skal sidde med næsen i en bog hele vinteren! Det er godt at komme ud i naturen og lære at bruge sanserne, men det er også godt at slå tingene fast ved at læse om dem. Skulle I kunne bruge noget af det, der står på børnebiblioteket, ville det være godt.

God jagt mellem bibliotekets hylder!

Fib.

*På ethvert
bibliotek findes
et kartotek.
Bed bibliotekaren
om at vise jer til
rette i dette.*

Lær seniorspejdere . . .

— men I andre må da gerne læse med!

Til seniorstævne i Italien

To glade blå havde fået lov at tage i seniorlejr ved Comosøen i Norditalien, en fører og en i senioralderen, og hvor var det spændende allerede i toget gennem Schweiz at træffe spejdere med samme mål og samme forventninger som vi. Vi skulle mødes i Milano ca. 30 italienere og ca. 30 fra det øvrige Europa for sammen at tage til lejren, og noget forbavset blev vi jo, da det viste sig, at „lejren“ de første dage skulle være i Milano på klosterscholers sovesale. — Vi skulle se den store by, ikke bare som turister, men man ville vise os Italiens situation i dag, sociale institutioner, fabrikker, de betingelser, der bydes arbejdere og funktionærer, o. s. v. Altså, alt det, som seniorspejdere og andre vågne medlemmer af samfundet gerne vil vide besked om. Selvfølgelig kunne vi ikke alle nå at se det altsammen, men så kunne man vælge det, man var særlig interesseret i, og i en hvilepause eller om aftenen fortalte vi så hinanden om, hvad vi den dag havde set og oplevet. Meningen var også, at vi skulle samle materiale til diskussioner senere i den egentlige lejr og imens lære hinanden at kende.

En dag besøgte f. eks. ca. 20 af os et meget moderne børnehjem for drenge i alderen fra 11—12 til 18 år. Det var et af disse hjem, hvor drengene selv sørger for alt „selv bestemmer det hele. De få voksne hjælpere kun med råd og vejledninger, hvor drengene ønsker det, og med undervisningen i hjemmets skole, hvis drengene ønsker at gå i skole, hvad de næsten altid gør, fordi alle gode gerninger (altså også skolegang) lønnes efter et sindrigt system, og hver dreng må tjene selv til mad, klæder, seng at sove i, luksus m. m. Drengene serverede middagsmad for os, gav os endda små hjemmelavede gaver, så da vi havde fået hele hjemmet grundigt forevist, gik vi i gang med at gøre gengæld. Vi bankede tæpper, vaskede og strøg, stoppede og lappede og sluttede af med at lege forskellige sanglege med hele forsamlingen. Det var en vældig god dag, og jeg gad vide, om ikke mange børnehjem lan-

det over ville sætte pris på en lignende goodturn? — Vi kunne da prøve at spørge, alle vi seniorførere i det velfriserede Danmark, som har så svært ved at finde sociale opgaver til de store piger.

Selve lejren blev også spændende. Den vidunderlige lejrplads må jeg afstå fra at beskrive. Min pen kan ikke blomstre, som den skulle, men lejrteknikken —. Telte fandtes i alle afskygninger, også nogle, der lignede vore, men mange var større, hvad vi kalder militærtelte, og næsten alle sov på feltsenge, der hørte til på lejrpladsen. Kun få italienere ejede en sovepose. Teltene stod der hele sommeren og ikke med pløkke, men bundet i store jernringe, der var sat fast i klippegrunden. Lejrpladsen lå på en bjergskråning over Comosøen, og muldlaget var de fleste steder ikke mere end et par centimeter. Man skrabede lidt med spaden, stablede et par sten op til støtte for gryden, og „kogerenden“ var færdig; selvfølgelig var også lejrarbejderne præget af stengrunden. Ville man have stativer, måtte man lede efter stedet, hvor en pind kunne hamres i. Dem blev der altså ikke mange af, rygsækkestativ drømte vist ingen om, og i øvrigt var de store telte indrettet med stropper til at hænge alt muligt vådt op på. Enhver form for vask foregik nede i søen, opvask, kartoffelskrælning, storvask o. s. v. Klipperne gik temmelig stejlt ned, og vandet blev de fleste steder omgående dybt (op til 400 m dybt). Af og til gled en af os i af vanvare og måtte hjælpes op og lægges til tørre på klipperne. Det går heldigvis dejlig hurtigt i Italien. Bad måtte vi alle tage, når vi havde tid og lyst, ingen tænkte på badedragt, hvad der nok kan undre, når man er opdraget i Det Danske Pigespejderkorps.

Diskussionerne blev selvfølgelig præget af sprogsvanskelighederne, som forhindrede mange i rigtig at deltage, men alligevel blev de meget interessante. Nutidens ungdoms forhold til det nye Testamente, indledet af den præst, som altid følger en katolsk trop i lejr i Italien. Indledningen var god, men for lang, tre fjerdedele af den tid, der var til rådighed, men bagefter gik bølgerne

nogle steder meget højt, og indiskrete spørgsmål krydsedes: hvorfor *skal* I gå i kirke? Kan tvang nogensinde føre til noget godt? Er jeres tomme kirker ikke udtryk for ligegyldighed? Er I kun kristne til højtidene? Hvorfor er I „tro imod Gud“? Jo, tolerancen vantrives let, når følelserne er stærke, og man føler sig ramt i et ømt punkt. Men tankerne kom i sving. — Er det mon kun blufærdighed, der hindrer os i tydeligere at vise, at vi er et kristens korps?

Så snakkede vi selvfølgelig seniorarbejde — tænk, det lille italienske korps (4000 medlemmer) har 800 seniorspejdere! Det svarer til 2500 hos os! Hvad i alverden er der i vejen i Danmark?? Englænderne havde prøvet — ligesom vi — at arbejde uden prøvestof og mærker med det resultat, at 4000 meldte sig ud. Nu er mærker og duelighedstegn genindført, og man er godt på vej til at genvinde de 4000; men de fleste andre havde heller ikke disse mærker. Vil vi mon have mærker? Nej, men måske skulle vort højt priste rummelige program indsnævres lidt eller dog forsynes med fastere retningslinjer.

Hvad arbejdes der ellers med i andre lande? Egentlig spejder- og lejrspport, mere end vi gør, tror jeg. Men at hike kendte man ikke i Italien, og deres forfærdelse kendte ingen grænser, de nedlagde simpelthen forbud, da den engelske træner vikledte sig ud af sit tættilslukkede telt og insisterede på at sove udenfor i den vidunderlige nat. — Nej, der *var* grænser, missen måtte fortsat sove med de andre syv i det mørke, dobbelte militærtelt.

Lejrbålene foregik omkring en ca. 1 m høj cementmuret forhøjning midt på lejrpladsen. Heroppe brændte bålet passet med tørt kvas af en spejder, der skulle sørge for rigeligt blus hele tiden, så man tydeligt kunne se, hvad der foregik. Ellers råbte de temperamentsfulde italienere højt; lejrbålskulturen var altså ikke højere end hos os, kun på eet punkt: man gik faktisk fuldstændig lydløst i seng efter bålet.

De sidste to dage af denne begivenhedsrige lejr — eller stævne var det altså nærmere — gik med en bjergtur i højalperne. Klatretur til den evige sne, hvor naturen gjorde endog vore livlige værtinder stumme, og indtrykket på os sletteboere var helt overvældende.

Jo, den internationale del af seniorprogrammet

er helt rigtig — ikke bare når det medfører sådan en dejlig oplevelse, men også når den fører fremmede kammerater eller bare deres breve til os; for det at lære hinanden at kende og forstå hinandens forudsætninger er bestemt eneste mulighed for at skabe større fordragelighed i verden.

Birgit

— og så præsenterer vi her en OPGAVE FOR SENIORERNE

For et par år siden havde jeg her i bladet en kort- og kompasopgave — en skitsetegning efter diktat — som mange løste og mange bad om at få gentaget; her er en ny opgave af en anden slags — til tjeneste.

I må have et målebordsblad M. 3111, Davgaard (rettet 1902, vejrevision 1941), det er det, der dækker korpslejrterrænet over Rhoden, og måske nogle troppe ligger med det. Det er jo temmelig umuligt at lave opgaver til de 835 MB., der findes; og jyderne har ikke sjællændernes kort og omvendt og o. s. v., og hvad skal jeg gøre?? Jeg har tidligere prøvet at få et kortudsnit afbildet her i bladet, men det blev ubrugeligt, så nu har jeg valgt et MB., som dog måske nogle troppe har — ellers må troppen anskaffe sig et eksemplar til jer, og så bestemmer vi, at alle evt. fremtidige opgaver af denne slags benytter dette.

Her er spørgsmålene; hæng så i — løsningerne kommer i næste nummer.

Find retning og afstand

- 1) fra kotepræk 162, der ligger ca. 100 m N. f. a i Davgaard til digeknæk ca. 1200 m ca. S. f. O i Oldsnæs Skov.
- 2) fra Hostrup smedie til sydligste punkt af Gammellykkes have.
- 3) fra 13 km stenen ved Kjørager Gård til vejgaffel, der ligger ca. 360 m i ca. VSV fra K i Korshøjlund.
- 4) fra digesammenstød ca. 580 m ca. VNV f. R i Rønholtskrog til fyret ved Træsko Hage.
- 5) fra Mogelhøj til punkt 85 i Sellerup skov. Find terrængenstanden, der ligger
- 6) 1930 m i retning 22/24 fra Savbanke SØ f. Julianebjerg.
- 7) 2860 m i retning 355/394 fra Spanget ca. 1200 m NV f. Roden.
- 8) 2690 m. i retning 4/5 fra Libanke.
- 9) 1600 m i retning 230/255 fra Mindesten V f. Davgaard.

- 10) 2700 m i retning 230/255 fra vejgaffel ca. 100 m NØ f. c i Assendrup.
Find punktet
- 11) 4900 m ca. NV f. skovhjørne SØ f. Højgård.
4380 m ca. ØNØ f. Gravsted ved Tirsbæk.
- 12) 1160 m ca. SV f. skovvinkel ca. 175 m NØ f. g i Williamsborg.
2040 m ca. VNV f. Kohavegård.
- 13) Punkt 246 NØ f. Tirsbæk — vandhul ved Brøde skov digesammenstod ca. 290 m ca. SSV f. T i Torns-bjerg — smedie 100 m N f. Korshøj.
- 14) Højbjerg — Donnerhus NØ f. sanatoriet nordligste punkt af Holzer Hage — østligste hjørne af Havlykkegårds have.

Løyer

Brevspejderarbejdet

Sct. Georgstroppen begynder 1. oktober på sit nye arbejdsår. Ligesom de forrige år vil der blive udsendt et tropsblad til spejderne hver måned. Spejderne vil få deres provestof tilsendt skriftligt vinteren igennem, og der vil blive arrangeret forskellige opgaver og „ture“ pr. brev.

Ud over de 4 bestående patruljer vil der blive oprettet en ny for børn i spejderalderen, der ikke kan gå ind i en almindelig trop på grund af handicap i en eller anden retning.

Er der nogen, der læser dette, der kender store piger eller unge, der sidder hjemme uden at kunne komme ud sammen med kammerater, så spørg dem, om de ikke kunne have lyst til at blive spejdere i brevspejdertroppen. Der er vi spejdere ligesom andre, men på en lidt anden måde.

Skriv til Sct. Georgstroppen, Ahavevej 47, Silkeborg, der giver alle oplysninger om indmeldelsen.

Ellen Dahlerup

Løvens spejderfond

(til minde om en glad giver)

yder hjælp og opmuntring til spejdere og spejderformål, især til *Viborg pigespejdertroppe*.

Enhver spejder, der opgiver sit og sin forers navn og adresse kan indsende forslag og anmodning til fonden, hvis adresse er:

Box 200, Viborg.

* Nu er det POSTBOX-tid igen *

Her er en 11-årig fra Thuro, der gerne ville skrive med en jævnaldrende fra København. Hvorfor mon der aldrig er nogen, der beder om de danske adresser, det kunne da være hyggeligt at kende en kammerat i en anden del af Danmark.

Der er en 12-årig fra Kalifornien, der ønsker en penneven, hendes bedstemor er fra Danmark.

En tropsfører fra Iowa, hendes forældre er danske.

Hvem vil gøre en virkelig goodturn.

En finsk 12-årig spejder har sendt et sødt brev til sin fremtidige penneven — hvem vil have det? Hun er interesseret i spejderarbejde, sport, romaner, frimærker, tændstiketiketter, hunde- og filmsstjernebilleder, og så hedder hun Pipsa.

Fromse

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Røde, gule,
grønne blade,

kobber, guld,
kinesisk jade,

Tinka, hvis en
kniv du ha'de,

voldte du lidt
mindre skade.

Småt, men godt - SOM DU SELV KAN LAVE

Her er en lille håndfuld julegaveidéer, som du kan ty til, hvis opfindsomheden er opbrugt — og pengepungen forholdsvis tom!

Lavendelhjerner

Mon du kender de smukke, blå lavendler, der ofte dyrkes i haverne. I tørret tilstand udsender de en dejlig krydret duft, som møllene ikke er særlig glade for, og derfor brugte man i gamle dage at hængte en lille buket tørrede lavendler i klædeskabet. Det er gået lidt af mode, men jeg er sikker på, at et *lavendelhjerte* vil være en kærdkommen julegave. Da det vel er de færreste, der har været så forudseende at samle friske lavendler til tørring, kan jeg fortælle, at tørrede lavendelblomster kan købes på apoteket eller hos materialisten.

Først klipper vi af papir en skabelon af et hjerte. Det er forresten slet ikke så nemt at klippe et hjerte, så det bliver lige meget buet i begge sider. Prøv at lægge papiret sammen på midten — tegn et halvt hjerte og klip det ud. Fold papiret ud, og du har et „helt symmetrisk hjerte“. Stoffet, vi skal bruge, skal være tæt, så lavendlerne ikke drysser ud. Det lægges dobbelt, skabelonen lægges på, og der klippes udenom, idet der beregnes ca. $\frac{1}{2}$ cm til sømrum. De 2 stoffhjerter syes sammen på maskine eller i hånden med stikkesting. Et lille stykke skal stå åbent i den ene side, så hjertet kan vendes. Så fyldes lavendlerne i, og det sidste stykke kastes sammen. Tilsidst kantes hjertet med en silkesnor eller en snoet snor af garn i en farve, der passer til det øvrige. Snoren ender i en løkke foroven — den kan lige sættes ned over kjolebøjlen.

Vil du give hjerterposen et mere personligt præg, kan du sy den af stof som hørlerred eller etamine, hvorpå du kan brodere en lille blomsterranke eller et monogram, årstal el. lign. Hvis stoffet er ret åbent, skal det fores, inden det syes sammen.

Medens vi er ved klædeskabet, skal vi også „snakke“ bøjler. Man betrækker ikke bare bøjler, fordi de skal se pæne ud, men også fordi en betrukket bøjle skåner tøjet. Det kan gøres på mange måder. At strikke et betræk i muntre farver med fint garn og fine pinde er en kendt sag, og synes du ikke, den er original nok, så prøv at sno garnet omkring bøjlen. Begynd ca. 2 cm inde på bøjlen og sno så fast og tæt som muligt, indtil der er ca. 2 cm

tilbage i den anden ende, og træk så garnenden ind under det snoede med en stoppenål, så den bliver gjort godt fast. Hvis du bruger forskellige farver, skal du ikke binde garnet sammen, men putte enden ind med stoppenålen, som ved afslutningen. Til sidst strikkes 2 små tutter, som syes på enderne, således at de går lidt ind over det snoede.

En lille kosmetikpung

er der vist mange unge piger, der vil sætte pris på. Den syes af en rest stof eller plastik — stor eller lille alt efter, hvor mange skønhedsartikler du mener, modtageren vil opbevare i den. Bunden består af et stykke stof, der rynkes let til en fast linning foroven. Den specielle måde den lukkes på, er ganske simpelt to korsetfjedre, der er synet ind i linningen. Ved et let tryk med to fingre åbnes pungen — ja, så ligetil er det!

Det var for dem, der kan lide at arbejde med nål og tråd — her er et par idéer for dem, på hvem en pensel falder let i hånden.

Malede urtepotter

Urtepotter bliver hurtigt grimme, og det frsker op at få dem fornyet engang imellem. Hvad om du gik på jagt i den nærmeste lervarefabrik og købte nogle uglasserede urtepotter og små underskåle.

Der findes specielle urtepottefarver, men torfarve blandet med dextrin og rørt ud i mælk kan udmærket bruges. Oliemaling eller lak er ikke så velegnet, hvis urtepottens overflade dækkes, den skal nemlig være porøs, ellers kvæles planterne. Urtepotterne kan blot males over med en farve, men morsommere er det at male motiver på det rå ler, og er du ikke det store tegnegeni, kan små borter, prikker eller streger også være dekorative.

Underskålene er billige, og med fantasi kan de ved hjælp af farver og pensler forvandles til anvendelige og nydelige askebægre.

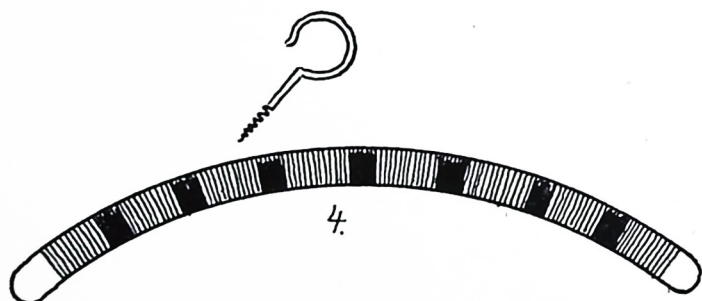
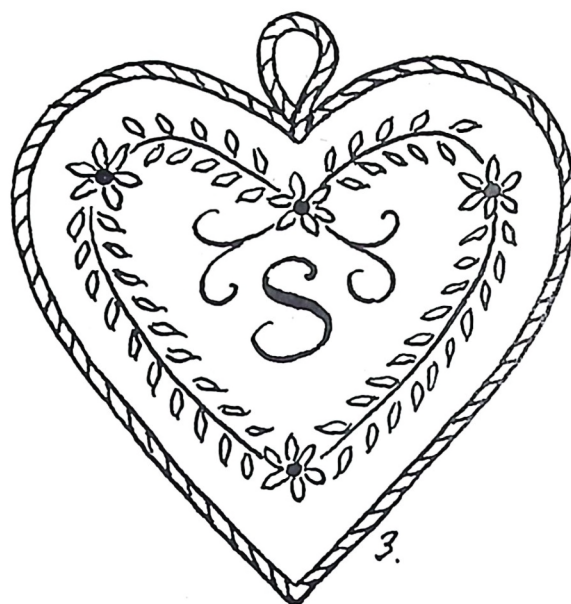
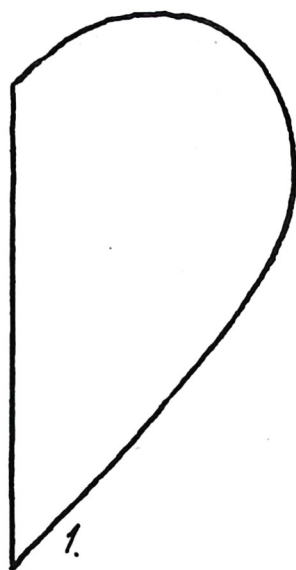
Til sidst et lille spring tilbage til bøjlerne. Måske foretrækker du at forære malede bøjler bort til jul. Så køber du nogle af de billigste, sliber dem pænt glatte med fint sandpapir, tegner blomster eller mønstre på og farvelægger dem med farveblyanter eller vandfarve. Derefter lakeres bøjlen med celluloselak.

Eller hvad mener du om bøjler med navne på — eller entrébøjler med „velkommen“? Overføringsbilleder og navne er velegnede til dette formål.

God fornøjelse!

Bo.

NB. Bo's husflidsartikler kan klippes ud af bladet og klistres ind i Jeres arbejdsbøger

SPEJDERJUL 1953

Indholdsfortegnelse for SPEJDERJUL 1953

Hvad er det største? — Biskop Erik Jensen
med træsnit af Fritz Lerche.

Den gyldne ring — K. Magelby Sørensen
Ill. Tage Andersen

Havet kommer —! — Aage Chr. Pedersen
Ill. Oscar Jørgensen

Tvillingerne udnytter deres sommerferie —
Annesofie Hermann. Ill. Thora Lund

Storfangerens søn — Poul Nørgård
Ill. Preben Stegmann-Laursen

Anden Mellem — Gunnar Jørgensen
Ill. Eva Maria

Da Rasmus Dansker var på natovelse —
Dines Skaftø Jespersen

Forsidetegning af Axel Mathiessen
Spejderhumor og spejderfotomontages.

Indlagt et hæfte med alle slags gåder, hvis løsning
giver chancer for fine præmier.

Pris 1,50

*Hvilken spejder, patrulje, trop sælger flest numre af
„Spejderjul 1953“?*

Der er gode præmier for det største salg — spørg
Nykøbing F., de plejer at vinde!

Til korpskontoret i København

søger vi en 16—18 årig spejder til lettere kontor-
arbejde.

En kvik spejder med gode skolekundskaber, der
kan maskinskrivning, eller som er villig til at gen-
nemgå et kursus heri, og som har lyst til at hjælpe
med alt forefaldende arbejde, vil blive foretrukket.

Ansøgere bedes henvende sig til

Grethe Lykkeberg,
Korpskontoret, Lundsgade 6,
København Ø.

DE SORTE KATTE

(fortsat fra side 131)

været så durkdreven, at han, mens arbejdet stod på, ad-
skillige gange havde fat i forskellige drenge, for at de
kunne løbe med bud for ham til arbejderne, der havde
travlt med indianerlejren, så den var rigtig godt kendt,
især gennem rygter.

Men pladsen var mr. Moale's altså, ikke tale om, at de
ville derhen, han var jo deres dødsfjende!

Den højtidelige åbningsdag kommer, alt er parat, fri
adgang, bålene er tændt, gryderne hænger og syder over
ilden, kun een ting mangler, og det er drengene, det ser
ikke så godt ud. Men så! Hvad er det??

Uden for haven høres pludselig den vildeste larmen og
hylen, en tuden og skrigen, som om alle onde ånder er
sluppet løs — og ind stormer en hel drengehær, hver af
de tolv drenge har taget en 6—8 mand med sig, så der
pludselig myldrer et halvt hundrede drenge ind, og de ser
allesammen ud til det helt dyre, frække og forsultne,
pjaltede og rigtige bollefrø.

Under skrigen og skrålen tager de sig først et bad i
bækken, og så vil de have mad, mad, mad! De æder, så
lejrens proviant, der var beregnet til en ugestid, forsvin-
der som dug for solen, og mætte og tilfredse strækker de
sig i græsset, dette her, det er lige noget, de kunne tænke
sig at nyde.

Nu endelig er det mr. Seaton's tur til at tage fat. Han
fortæller om de gamle indianere, så drengene uvilkårligt
lytter, han maner eventyret frem for drengene, så de føler
blodet haste hurtigere igennem årerne, de bliver indfan-
get af sagaen om de stolte, stærke indianere, der var så
dygtige, så tapre, så hårdføre, og som levede et så even-
tyrligt liv på de store prærier, jagende bisonen og sid-
dende omkring stammens rådsild i de tavse, mørke nætter.

Drengene blev fyr og flamme, de ville også være indi-
anere, og det nu og straks. De sluttet sig sammen til en
stamme, der kaldte sig „De sorte Katte“, den værste skrub-
bert blandt dem valgtes til høvding, og Moale og Seaton
blev stammens medicinmænd.

Love blev skrevet, strenge love, drengene skulle jo være

tapre indianere, der ikke gjorde deres rode fædre skam. Lejrpladsen, som jo var Moale's ejendom, blev sat under skarp bevogtning, ingen fræk ugeringsmand vovede sig mere til at stjæle frugt eller lave andre skarnsstreger dér, stammens ædle krigere var straks over den frække, så han ikke vovede sig derind en gang til.

Seaton var lykkelig, han havde fået ret i sine meninger, hvordan man skulle tage fat på sådan nogle uovorne, forvildede drenge. Han måtte prøve meget større opgaver, og i 1904 rejste han til England, for her var der alle de mange store fabriksbyer, det skulle være sært, om der ikke

også her var bander af bøllefro, der trængte til at stifte bekendtskab med ham!

Her ovre traf han Baden-Powell, som også havde gået og tumlet med planer om, hvordan han skulle hjælpe de engelske drenge inde i de kultilrøgede fabriksbyer, nu mødtes en amerikaner og en englænder i fælles bekymringer for deres landes ungdom, og nu skete det helt store.

Seatons erfaringer med sin indianeropdragelse i frihed og B.-P.'s egne eventyrlige oplevelser, tilsammen blev det til vidunderbarnet spejderbevægelsen, som du kender en hel del til.

Gamle kronhjort

Vindtætte benklæder

mørkeblåt poplin str. 36-46 15,00—20,00
str. 36-46 9,00—14,00

November måned 1953

Til traveturen

NYHED!

Vindjakke

i mørkeblåt poplin, lukket med lynlås, lobegang i taillen, så jakken kan bæres løs eller med snoring. På skødet 2 store lommer med skrå klapper m. stikninger. En model, der både er fiks og praktisk.

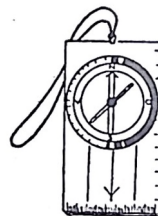
str. 40-42 ... 48,75—49,75
str. 44-46 ... 50,75—51,75
løs hætte
til at knappe på ... 12,75

Under rindjakken kan du have en

blå ulden trøje m. lynlås str. 36-48 34,60—40,60
blå cardigan str. 42-46 39,50
grå sweater, senior str. 38-48 39,50
grå carigan, senior str. 42-46 39,50

Silvakompas

med lineal og drejeligt kompasshus
Type 5 10,50
— 7, vædskefyldt 18,75
— 2, — 26,50
— 8, — m. lup 40,50
— 15, — m. spejl 44,50

Korttasker

med læderkanter, celluloid på
begge sider 7,75
Oksehud, læder bagside 11,50
Læder med 2 rum 22,75

Trærsække

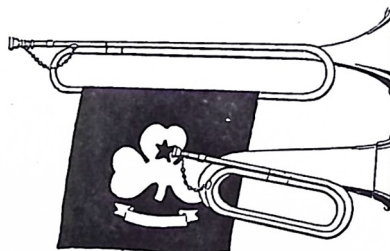
i Depotets gode modeller:
grå ravndug med eet stort rum 9,75
grå m. blå kanter, 2 rum
heraf 1 med lynlås 14,75
grå m. lyse kanter, 2 rum
med lynlås 15,75
samme m. cromgarvede
kanter og remme 18,25

Bæltetaske 5,00

MUSIK skal der til

Blokkfløjte, fransk celluloid 4,00
Blokkfløjte, lys eller brun 19,00—14,00—12,00
Blokkfløjteskolen af Otto Mortensen 4,80
20 melodier for marchfløjte 1,50
Signalhorn, kort, i kobber 100,00
Signalhorn, langt, messing, B-horn 75,00
Signaler og signalhornsmarcher 1,25
Tromme m. stikker 95,00
Trommestikker pr. sæt 5,50
Trommebogen 9,95
Ravndugshylster til horn 18,85
Trommehylstre 19,50
Trommehylstre m. lynlås 14,00

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

Pigespejderdepotet . LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

Depotets åbningstider: mandag-torsdag 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 6. november 49549